

2016/2223(INI)

27.3.2017

AVIZ

al Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală

destinat Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară

referitor la inițiativa privind utilizarea eficientă a resurselor: reducerea risipei alimentare, îmbunătățirea siguranței alimentare
(2016/2223(INI))

Raportor pentru aviz: James Nicholson

SUGESTII

Comisia pentru agricultură și dezvoltare rurală recomandă Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară, competentă în fond, includerea următoarelor sugestii în propunerea de rezoluție ce urmează a fi adoptată:

1. constată că risipa de alimente are la bază o gamă de factori și constituie o problemă în fiecare etapă a lanțului, iar responsabilitatea de a adopta măsuri este egală în fiecare etapă, indiferent dacă este vorba despre producție, prelucrare, comercializare, transport sau consum; insistă, prin urmare, asupra faptului că trebuie îmbunătățită comunicarea între toți actorii din lanțul de aprovizionare cu alimente, în special între furnizori și distribuitori, pentru a corela cererea și oferta;
2. solicită tuturor părților interesate din lanțurile de producție, de aprovizionare și de consum de alimente să utilizeze diverse bune practici și să facă schimb de informații și de experiențe legate de măsuri eficiente din statele membre ale UE pentru a combate pierderile alimentare și a preveni risipa de alimente în diferitele etape ale lanțurilor de producție, de aprovizionare și de consum de alimente și invită Comisia să propună orientări bazate pe date dovedite și pe bunele practici;
3. subliniază că mijloacele de subzistență ale fermierilor depind de comercializarea produselor lor în condiții echitabile și la prețuri remuneratoare și că pierderile de produse la nivelul exploatațiilor, inclusiv produsele pierdute din cauza evenimentelor climatice extreme sau neobișnuite, cele deteriorate în urma unei calamități naturale sau cele distruse din cauza pierderii unei piețe sau din cauza prețurilor mici conduc la o pierdere a investițiilor și a venitului pentru fermieri; subliniază, în acest sens, că volatilitatea prețurilor pe piețele agricole afectează producția și veniturile fermierilor și poate să genereze o risipă de alimente și că, prin urmare, este necesar ca, în cadrul PAC, să se dezvolte instrumente pentru combaterea acestei volatilități;
4. subliniază că, în primul rând, Comisia și statele membre ar trebui să se consulte cu toate părțile interesate, inclusiv cu cele din sectorul agricol, și să realizeze o evaluare de impact cu privire la orice măsură propusă pentru a fi pusă în aplicare pentru a preveni risipa de alimente la nivelul întregii Uniuni;
5. subliniază că risipa de alimente trebuie analizată într-o manieră transversală, deoarece ea afectează mai multe politici în același timp, inclusiv agricultura, pescuitul, siguranța alimentară, mediul, afacerile sociale și politica fiscală; insistă, prin urmare, că este nevoie să se armonizeze într-o mai mare măsură diferitele politici și să se asigure, după caz, că reducerea risipei alimentare este o prioritate a politicilor existente și subliniază că lupta împotriva risipei alimentare nu ar trebui să compromită nici siguranța alimentară și standardele de mediu, nici standardele de protecție a animalelor, în special sănătatea și bunăstarea animalelor;
6. evidențiază constatările Raportului Special nr. 34 al Curții de Conturi Europene „Combaterea risipei de alimente: o oportunitate pentru UE de a îmbunătăți eficiența utilizării resurselor în lanțul alimentar”, care subliniază că acțiunea Comisiei cu privire la risipa de alimente a fost, până în prezent, sporadică și fragmentată, indicând totodată lacune precum întârzierea obligației statelor membre de a raporta cu privire la deșeurile alimentare pe care le generează și amânarea termenului său pentru adoptarea unui act de

punere în aplicare care să prevadă o metodologie comună pentru evaluarea cantităților de alimente;

7. subliniază că Comisia nu a realizat încă niciun studiu pentru a stabili impactul diferitelor reforme asupra volumului producției agricole și efectele acestora asupra risipei alimentare și invită, prin urmare, Comisia să integreze problema risipei alimentare în viitoarea dezvoltare și punere în aplicare a politicilor din cadrul PAC;
8. invită Comisia să stabilească o distincție clară în viitoarele sale politici între risipa alimentară, care este cauzată de comportamentul consumatorului și care poate fi redusă la nivel minim prin inițiative și campanii de conștientizare corespunzătoare, și pierderea alimentară, care este inevitabilă la nivelul producției primare și care are la bază evenimente de forță majoră, cum ar fi furtunile;
9. salută crearea recentă a Platformei UE privind pierderile alimentare și risipa alimentară pentru a le permite părților interesate să partajeze informații legate de optimizarea utilizării fostelor alimente și a subproduselor din lanțul alimentar în producția de hrană pentru animale, precum și de importanța acestora pentru producția primară; invită Comisia să transmită Parlamentului o agendă precisă a acțiunilor în desfășurare și a obiectivelor stabilite, precum și un raport intermediar privind evoluția lucrărilor referitoare la metodologia comună și la donarea de alimente și solicită Comisiei ca activitățile Platformei UE privind pierderile alimentare și risipa de alimente să fie puse la dispoziție în cele 24 de limbi ale Uniunii Europene;
10. subliniază că inițiativele cuprinse în Planul de acțiune privind economia circulară cuprind măsuri de stabilire a unei platforme de sprijin financiar care să atragă investiții și inovare în vederea reducerii pierderilor, precum și orientări adresate statelor membre pentru transformarea unora dintre deșeurile alimentare și dintre subprodusele agricole în energie;
11. subliniază că nevoile energetice ar trebui satisfăcute prin utilizarea deșeurilor și a subproduselor care nu sunt utile în niciun alt proces aflat pe o poziție superioară în ierarhia deșeurilor;
12. invită Comisia să recunoască rolul agențiilor publice care furnizează servicii de interes general în gestionarea deșeurilor și combaterea risipei de alimente și eforturile întreprinderilor precum IMM-urile care contribuie în mod direct la economia circulară;
13. subliniază că risipa de alimente are consecințe enorme asupra mediului, contribuie la schimbările climatice și reprezintă o risipă a resurselor limitate, precum terenul, energia și apa;
14. ia act de posibilitățile de optimizare a utilizării alimentelor care sunt pierdute sau eliminate în mod inevitabil și a subproduselor din lanțul alimentar, în special a celor de origine animală, în producția de hrană pentru animale, în reciclarea nutrienților în ferme și în producția de amelioratori pentru sol, precum și de importanța acestora pentru producția primară;
15. invită Comisia să analizeze barierele juridice aflate în calea utilizării fostelor alimente în producția de hrană pentru animale și să promoveze cercetarea în acest domeniu, subliniind, în același timp, că este nevoie de o mai bună trasabilitate, de respectarea

standardelor de biosecuritate și de utilizarea proceselor de separare și de tratare, care elimină complet riscurile pentru siguranța alimentară;

16. solicită stabilirea, în legislația UE, a unei ierarhii cuprinzătoare a deșeurilor alimentare, cu un accent clar asupra prevenirii la sursă; subliniază că prevenirea la sursă este prioritatea esențială în ierarhia deșeurilor pentru deșeurile alimentare; remarcă faptul că urmează utilizarea pentru dieta umană, abia apoi hrana pentru animale și, după aceea, compostarea și degradarea anaerobă, și anume:
 - a) prevenirea la sursă;
 - b) salvarea alimentelor comestibile, acordând prioritate uzului uman față de hrana pentru animale și față de prelucrarea ulterioară în produse necomestibile;
 - c) reciclarea organică;
 - d) valorificarea energetică;
 - e) eliminarea deșeurilor;
17. ia act de posibilitățile de optimizare a utilizării fostelor alimente și a subproduselor din lanțul alimentar în producția de hrană pentru animale, precum și de importanța acestora pentru producția primară, însă evidențiază utilizarea ierarhiei deșeurilor și faptul că este nevoie de o mai bună trasabilitate;
18. subliniază importanța reunirii fermierilor în cooperative sau în asociații profesionale, în vederea reducerii pierderilor de alimente prin consolidarea cunoștințelor lor cu privire la piețe, prin permiterea unei programări și a unor economii de scară mai eficiente și prin îmbunătățirea capacității fermierilor de a-și introduce produsele pe piață;
19. subliniază importanța cooperării, de exemplu prin intermediul organizațiilor de producători sau al altor forme de structuri, precum organizațiile interprofesionale și cooperativele, în vederea unui acces sporit la finanțare pentru inovare și investiții în tehnologii de tratare, precum compostarea și digestia anaerobă, după caz, sau prelucrarea ulterioară a produselor, ceea ce le-ar putea facilita fermierilor accesul la noi produse, piețe și clienți; subliniază, în acest sens, că organizarea sectorială și utilizarea rezultatelor contractelor permit o mai bună gestionare a producției și combaterea mai eficace a risipei de alimente; consideră că este esențial ca acest lucru să se realizeze la nivel local sau regional, pentru a respecta principiul proximității
20. ia act de beneficiile cooperării și digitalizării, care permit un acces mai bun la informații și previziuni privind cererea, și ale dezvoltării de programe de producție anticipată pentru fermieri, care să le permită acestora să își adapteze producția în funcție de cerere, să se coordoneze mai bine cu celelalte sectoare ale lanțului de aprovizionare cu alimente și să minimizeze pierderile; subliniază, având în vedere faptul că reducerea deșeurilor alimentare inevitabile este dificilă, că ar trebui promovată utilizarea eficace a deșeurilor alimentare, inclusiv în bioeconomie;
21. consideră că, în scopul de a răspunde mai bine ofertei și cererii de produse, adoptarea unor norme privind etichetarea care să furnizeze informații adecvate cu privire la originea

ingredientelor și tehnicile de producție și de prelucrare ar permite consumatorului să facă o alegere în cunoștință de cauză atunci când achiziționează produsele, influențând astfel în mod indirect și factorii de producție, cu efecte pozitive din punct de vedere ecologic, economic și social;

22. solicită Comisiei și statelor membre să ofere stimulente suplimentare pentru prevenirea risipei de alimente;
23. solicită Comisiei și statelor membre să informeze mai bine fermierii și consumatorii cu privire la gestionarea mai eficientă a energiei, a apei și a resurselor naturale de-a lungul întregului lanț alimentar, astfel încât să se reducă în mod semnificativ risipa de resurse și de alimente, în scopul reducerii costurilor de producție și a risipei de nutrienți, precum și în scopul inovării și al durabilității în cadrul sistemelor agricole;
24. consideră că este nevoie de intensificarea activităților de cercetare și de mai multe informații pentru a evita risipa de alimente în cadrul producției primare și pentru a înlocui practicile care irosesc resurse în producția agricolă și în prelucrarea sau distribuția alimentelor cu metode ecologice;
25. subliniază că, pentru a menține risipa de alimente la un nivel minim absolut, fermierii ar trebui să fie situați, la nivel atât tehnic, cât și economic, pe o poziție în care să-și utilizeze produsele în cel mai eficient mod din punctul de vedere al resurselor;
26. consideră că este nevoie de intensificarea cooperării între producători și a utilizării organizațiilor de producători pentru a permite și a promova accesul la oportunități de piață secundare, la alte puncte de desfacere și la utilizări alternative ale surplusurilor alimentare care, în caz contrar, ar fi introduse din nou în arătură sau irosite, acordând prioritate reutilizării în scopul consumului uman, precum vânzarea la o cotă inferioară pentru alimentele prelucrate și vânzarea pe piețele locale;
27. constată că produsele care încă pot fi utilizate în alte scopuri decât cele alimentare, precum transformarea în hrană pentru animale, fertilizarea terenurilor sau utilizarea pentru producerea de compost și energie, ar trebui diferențiate în mod clar de ceea ce este considerat ca fiind deșeu, pentru a nu le afecta reutilizarea;
28. observă riscul de contaminare implicat de pătrunderea plasticului și a metalului din deșeurile alimentare în compost și în sol și, ulterior, în apa dulce și în ecosistemele marine și îndeamnă la reducerea la minimum a acestei rute a poluării; reamintește, în plus, intenția Directivei privind utilizarea nămolurilor de epurare în agricultură de a reduce la minimum contaminarea în solurile agricole; solicită, prin urmare, să se acționeze cu precauție atunci când se ia în considerare amestecarea fluxurilor de deșeuri și să se acorde garanții adecvate;
29. subliniază că, în cadrul proiectului FUSIONS, s-a remarcat că există puține măsurători ale pierderilor alimentare în activitățile din producția primară, cum ar fi agricultura, horticultura, acvacultura sau pescuitul, și că acest lucru ar putea împiedica o evaluare exactă a nivelului global al risipei alimentare din Europa;
30. ia act de faptul că risipa și pierderea de alimente din etapa de producție primară sunt greu de cuantificat din cauza produselor eterogene și a proceselor respective, precum și din

cauza lipsei unei definiții clare a deșeurilor alimentare; solicită Comisiei să identifice și să disemineze în statele membre cele mai bune practici privind colectarea datelor referitoare la pierderea și risipa alimentară din cadrul exploatațiilor, fără impunerea unei sarcini administrative suplimentare sau a unor costuri adiționale fermierilor; solicită Comisiei să adopte rapid o terminologie și o definiție comune pentru deșeurile alimentare, ținând seama de distincția dintre risipa de alimente și pierderea de alimente în sectorul producției primare;

31. consideră că niște inițiative gestionate de fermieri și de comunitate pot oferi soluții viabile din punct de vedere economic și durabile și pot valorifica produse care, în caz contrar, ar putea ajunge să se irosească, prin dezvoltarea de piețe pentru produse care, în mod normal, ar fi excluse din lanțul alimentar, și subliniază potențialul proiectelor de inovare socială gestionate de fermieri și de comunitate, precum colectarea produselor alimentare în exces și donarea lor asociațiilor de ajutoare alimentare, inclusiv băncilor de alimente; invită Comisia și statele membre să recunoască aceste practici și să le încurajeze în cadrul celui de-al doilea pilon al PAC;
32. subliniază că, pentru reducerea risipei de alimente la nivelul producției, ar trebui utilizate tehnici și tehnologii inovatoare care să permită optimizarea performanței în aceste domenii și transformarea produselor care nu respectă standardele de piață în alte produse;
33. solicită restaurarea unei politici eficiente, care să reglementeze piețele agricole, în vederea unei mai bune corelări între cerere și ofertă, reducând astfel risipa de alimente;
34. constată că o parte din risipa și pierderile de la nivelul exploatațiilor este cauzată nu numai de specificațiile de produs impuse furnizorilor, ci și de alte practici restrictive, cum ar fi anularea comenzilor din cauza modificării cererii consumatorilor, supraproducția ca rezultat al cerințelor de a răspunde nevoilor sezoniere și utilizarea de articole alimentare de bază ca „lideri ai pierderilor” pentru a mări cota de piață; subliniază necesitatea de a revizui standardele de comercializare cu privire la calitate și la estetică pentru clasificarea produselor agricole;
35. consideră că este nevoie de intensificarea activităților de cercetare și de mai multe informații adaptate fiecărui produs cu privire la datele-limită de consum, precum și de promovarea și încurajarea consumului de produse proaspete și în vrac și de reducerea produselor ambalate și depozitate pe termen lung;
36. subliniază importanța de a adapta mai bine modul de distribuție, de conservare și de ambalare la caracteristicile fiecărui produs în parte și la nevoile consumatorilor, pentru a limita risipa acestor produse;
37. constată că standardele de comercializare pot contribui la risipa alimentară și solicită Comisiei să promoveze cercetarea cu privire la relația dintre standardele de comercializare și risipa de alimente; invită Comisia și statele membre să colaboreze pentru a influența standardele publice ale Comisiei Economice pentru Europa a ONU (UNECE), cu scopul de a evita irosirea resurselor prin prevenirea generării de deșeurile alimentare;
38. remarcă faptul că practicile comerciale inechitabile și dumpingul prețurilor în sectorul alimentar rezultă deseori în vânzarea alimentelor la un nivel inferior adevăratei lor valori, contribuind astfel la o risipă mai mare, și că o interdicție a vânzării la un preț mai mic

decât cel de producție este necesară de urgență, parțial pentru a spori conștientizarea în rândul consumatorilor cu privire la valoarea reală a alimentelor;

39. invită Comisia și statele membre să își coordoneze eforturile cât mai curând posibil și să prezinte un cadru pentru o soluție europeană la problema practicilor comerciale neloiale din lanțul de aprovizionare cu alimente, începând de la recomandările prevăzute în Rezoluția Parlamentului din 7 iunie 2016¹; consideră că soluționarea acestei probleme va îmbunătăți poziția fermierilor, cele mai slabe verigi din lanț, și, prin scăderea supraproducției și a acumulării de surplusuri, ar putea contribui nu doar la stabilizarea prețurilor și la asigurarea unor prețuri echitabile și rentabile la poarta exploatației pentru fermieri, ci și la reducerea atât a risipei alimentare în cadrul întregului lanț, cât și a pierderilor generate la fermele de familie; subliniază că o remunerație echitabilă a producătorilor ar adăuga valoare produselor, determinând o reducere a fenomenului risipei de alimente în segmentele finale ale lanțului de aprovizionare;
40. subliniază importanța inițiativelor și măsurilor educaționale și de sensibilizare, în special pentru sectorul gospodăriilor și îndeamnă Comisia și statele membre să încurajeze schimbul de bune practici și să promoveze campanii de sensibilizare a opiniei publice cu privire la valoarea produselor alimentare și agricole, la cauzele și consecințele risipei de alimente și la metodele în care aceasta poate fi redusă, promovând astfel principiile sustenabilității și solidarității;
41. invită statele membre să încurajeze introducerea de cursuri de educație alimentară la toate nivelurile de învățământ și subliniază rolul important al autorităților locale și al întreprinderilor municipale, pe lângă cel al comercianților cu amănuntul și al mijloacelor de informare în masă, în informarea și sprijinirea cetățenilor în ceea ce privește cele mai bune modalități de a păstra și/sau utiliza produsele alimentare pentru a preveni și reduce risipa de alimente;
42. atrage atenția asupra rolului important al Programului de încurajare a consumului de fructe, legume și lapte în școli în sensibilizarea opiniei publice și, în special, al introducerii măsurilor de însoțire obligatorii, cum ar fi promovarea consumului conștient de alimente în educație și subliniază importanța utilizării acestor măsuri pentru a transmite mesaje educaționale cu privire la risipa alimentară și la prevenirea acesteia;
43. invită Comisia și statele membre să continue să susțină proiectele și campaniile educaționale orientate spre promovare care învață copiii de la o vârstă fragedă să consume alimente proaspete, sănătoase, produse la nivel local;
44. încurajează statele membre și Comisia să promoveze alimentele locale și organice și să sprijine lanțurile scurte de aprovizionare cu alimente și comercializarea la domiciliu a produselor agricole;
45. subliniază că produsele locale și regionale, precum și sistemele agricole sprijinite de comunitate permit existența unor lanțuri de aprovizionare mai scurte, care cresc standardele de calitate a produselor și susțin cererile sezoniere, având astfel beneficii sociale, de mediu și economice considerabile;

¹ Texte adoptate, P8_TA(2016)0247.

46. consideră că lanțurile de aprovizionare scurte pot juca un rol esențial în reducerea risipei de alimente și a ambalării excesive, reducând distanța de transport a alimentelor și asigurând o calitate mai ridicată a acestora și lanțuri alimentare transparente și susținând astfel viabilitatea economică a comunităților rurale;
47. consideră că cel mai mare obstacol din UE în calea livrării către persoanele nevoiașe a surplusului de alimente care încă sunt comestibile este faptul că nu există suficiente capacități - sau uneori deloc - în canalele de distribuție; remarcă faptul că organizațiile caritabile și organismele de asistență socială gestionate de stat sau de administrația locală nu dețin suficiente resurse materiale sau umane pentru a transporta și distribui în scopuri caritabile alimentele care încă sunt comestibile; remarcă faptul că acest lucru este valabil în special în majoritatea regiunilor dezavantajate;
48. consideră că fondurile europene facilitează donațiile de alimente, cum ar fi Fondul de ajutor european destinat celor mai defavorizate persoane (FEAD), care permite finanțarea, printre altele, a infrastructurilor de stocare și de transport ale organizațiilor care donează alimente; consideră, de asemenea, că aceste posibilități nu sunt suficient exploatate de statele membre; recomandă ca, având în vedere cele de mai sus, la punerea în aplicare a FEAD, resursele disponibile în temeiul programului să fie realocate pentru livrarea surplusului de alimente; remarcă faptul că, prin realocarea resurselor - în conformitate cu un model anterior elaborat de organizațiile caritabile europene -, valoarea alimentelor livrate către persoanele nevoiașe ar putea fi crescută de 14 ori în comparație cu utilizarea actuală a programului FEAD;
49. remarcă faptul că industria alimentară a adoptat deja inițiative pentru reducerea risipei alimentare, prin consolidarea cooperării cu asociațiile de ajutoare alimentare, printre care băncile de alimente din întreaga Europă;
50. invită statele membre să aibă în vedere mijloacele instituționale și financiare de sprijinire a magazinelor sociale și a supermarketurilor;
51. solicită o mai mare implicare a tuturor părților interesate pentru a se asigura că toate alimentele care urmează să expire în curând sunt donate în prealabil în scopuri caritabile; remarcă totuși că încă există bariere în calea donațiilor, în principal de natură juridică; solicită Comisiei să clarifice interpretarea dispozițiilor legale care descurajează donațiile;
52. subliniază că utilizarea stocurilor și a alimentelor care, în caz contrar, ar fi irosite nu contravine nevoii legate de o bună gestionare a aprovizionării și de o gestionare inteligentă a lanțului alimentar în vederea evitării surplusurilor structurale sistematice;
53. solicită Comisiei și statelor membre ca, fără a plasa o sarcină inutilă asupra IMM-urilor și a organizațiilor voluntare, să monitorizeze îndeaproape donațiile de alimente pentru a se asigura că acestea din urmă nu sunt deturnate și vândute pe piețe alternative, ceea ce ar împiedica persoanele nevoiașe să beneficieze de aceste donații și ar descuraja profesioniștii din domeniul comerțului să mai doneze alimente de teama unei concurențe neloiale;
54. solicită Comisiei să clarifice normele referitoare la aplicarea Directivei privind TVA-ul în cazul ajutoarelor alimentare și să propună o modificare a acesteia în vederea autorizării explicite a scutirilor de impozite în cazul donațiilor de alimente; invită statele membre să

respecte recomandările Comisiei și să stabilească o cotă de TVA mai mică sau egală cu zero dacă donația are loc în apropierea datei durabilității minimale sau dacă produsele alimentare nu mai pot fi vândute;

55. subliniază că risipa de alimente în etapa de producție poate fi și rezultatul deteriorării bazei producției agricole din cauza degradării calității terenurilor, a biodiversității (reducerea polenizării) și a tuturor resurselor naturale și că trebuie să se țină seama de acest fenomen în evoluția dezvoltării agriculturii și a PAC;
56. remarcă importanța accesului la produse de protecție a plantelor pentru fermieri, pentru a se asigura menținerea calității recoltelor și faptul că acestea nu se pierd din cauza condițiilor meteorologice nefavorabile, a dăunătorilor și a bolilor;
57. consideră că este important să se asigure gestionarea funciară în cadrul PAC și al politicilor naționale pentru a limita risipa de alimente indirectă, care este rezultatul unei urbanizări și al unei dezvoltări a infrastructurilor gestionate necorespunzător și chiar al abandonării pur și simplu a suprafețelor agricole care nu sunt exploatate din cauza lipsei de interes economic pentru agricultură;
58. remarcă obiectivele de dezvoltare durabilă ale ONU de a reduce risipa alimentară până în 2030.
59. reamintește importanța noțiunii de „amprentă de apă” a produselor alimentare și a furajelor;
60. reamintește că Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului include printre produsele alimentare chiar și apa, „încorporată în mod intenționat în produsele alimentare în timpul producerii, preparării sau tratării lor”, precum și faptul că aceasta este o resursă strategică esențială a întregului lanț de aprovizionare cu produse agroalimentare;
61. subliniază că risipa de alimente, în funcție de calitatea, tipul și cantitatea de apă utilizată pentru producția de alimente, implică, de asemenea, o risipă semnificativă a apei;
62. reamintește importanța îmbunătățirii gestionării apei în agricultură, a dezvoltării sistemelor de producție alimentară care utilizează apa în mod inteligent (*water-smart*) și a sporirii securității aprovizionării cu apă și a securității alimentare în zonele cele mai expuse riscurilor prezentate de schimbările climatice;
63. constată că ar putea fi posibilă reducerea cantității de culturi eliminate dacă acestea s-ar vinde într-un mod mai direct consumatorului, de exemplu, în piețele de producători sau în magazinele agroalimentare, unde lanțurile de comercializare sunt scurte și produsele cumpărate sunt produse locale mai puțin prelucrate;
64. solicită Comisiei UE și statelor membre să lanseze o campanie de sensibilizare în rândul cetățenilor UE cu privire la gravele implicații economice, sociale și în materie de mediu ale risipei de alimente;
65. reamintește că strategiile de marketing de tipul „la un produs achiziționat, primești unul gratis” riscă să determine consumatorii să achiziționeze mai multe produse decât consumă

și astfel să sporească riscul risipei de alimente pentru produsele care nu se apropie de data-limită de consum; salută faptul că anumiți comercianți vând produse care se apropie de data-limită de consum la prețuri reduse și consideră că această practică ar trebui să fie generalizată.

INFORMAȚII PRIVIND ADOPTAREA ÎN COMISIA SESIZATĂ PENTRU AVIZ

Data adoptării	21.3.2017
Rezultatul votului final	+: 36 -: 1 0: 4
Membri titulari prezenți la votul final	John Stuart Agnew, Clara Eugenia Aguilera García, Eric Andrieu, José Bové, Daniel Buda, Michel Dantin, Jean-Paul Denanot, Albert Deß, Diane Dodds, Herbert Dorfmann, Norbert Erdős, Luke Ming Flanagan, Martin Häusling, Esther Herranz García, Jan Huitema, Peter Jahr, Ivan Jakovčić, Elisabeth Köstinger, Zbigniew Kuźmiuk, Philippe Loiseau, Mairead McGuinness, Nuno Melo, Ulrike Müller, James Nicholson, Maria Noichl, Marijana Petir, Laurențiu Rebege, Jens Rohde, Maria Lidia Senra Rodríguez, Ricardo Serrão Santos, Czesław Adam Siekierski, Tibor Szanyi, Marco Zullo
Membri supleanți prezenți la votul final	Paul Brannen, Angélique Delahaye, Maria Heubuch, Karin Kadenbach, Anthea McIntyre, Massimo Paolucci, John Procter, Estefanía Torres Martínez, Vladimir Urutchev

VOTUL FINAL PRIN APEL NOMINAL ÎN COMISIA SESIZATĂ PENTRU AVIZ

36	+
ALDE	Jan Huitema, Ivan Jakovčić, Ulrike Müller, Jens Rohde
ECR	Zbigniew Kuźmiuk, Anthea McIntyre, James Nicholson, John Procter
ENF	Philippe Loiseau, Laurențiu Rebega
GUE/NGL	Luke Ming Flanagan, Maria Lidia Senra Rodríguez, Estefanía Torres Martínez
NI	Diane Dodds
PPE	Daniel Buda, Michel Dantin, Angélique Delahaye, Albert Deß, Herbert Dorfmann, Norbert Erdős, Esther Herranz García, Peter Jahr, Elisabeth Köstinger, Mairead McGuinness, Nuno Melo, Marijana Petir, Czesław Adam Siekierski
S&D	Clara Eugenia Aguilera García, Eric Andrieu, Paul Brannen, Jean-Paul Denanot, Karin Kadenbach, Maria Noichl, Massimo Paolucci, Ricardo Serrão Santos, Tibor Szanyi

1	-
EFDD	John Stuart Agnew

4	0
EFDD	Marco Zullo
Verts/ALE	José Bové, Maria Heubuch, Martin Häusling

Legenda simbolurilor utilizate:

- + : pentru
- : împotriva
- 0 : abțineri